

[Statsministeren.]

alle vore problemer nødvendigvis må gøre os klart, at beskæftigelsesmulighederne i industrien, den industrielle fremgang, er, hvor megen vægt vi end lægger og må lægge på landbrugets situation, afgørende for vores fortsatte velstandsfremgang. Industriproduktionen er i stigende grad grundlaget for vores økonomiske tilværelse.

Hr. Henry Christensen fremhævede den anden side af vores generelle erhvervsproblem, nemlig landbruget og landbrugets specielle problemer. Jeg er selvsagt glad for, at hr. Henry Christensen med tilfredshed kunne henviser til det, der var sagt i åbnings-talen, og jeg har i og for sig derfor kun brug for at understrege, at der er behov for, at vi nu — og det er jo det, der har været hensigten med regeringens politik — får tilvejebragt, så godt som det er muligt, et grundlag for at bedømme samlet alle de forhold, der øver indflydelse på landbrugets situation. Min fornemmelse er, at der også fra landbrugsorganisationernes side er det samme ønske. I den retning opfattede jeg det i hvert fald, da man fra landboorganisationernes side fremlagde synspunkter og forslag, der indgår i arbejdet i det udvalg, som sidder og arbejder med landbrugsproblemerne. Og jeg kan ikke på nogen måde være uenig med hr. Henry Christensen i, at det er afgørende, at den debat, som også tinget her skal tage, netop kommer til at bære præg af en vilje til denne helhedsbedømmelse.

Jeg skal ikke hæfte mig for meget ved hr. Aksel Larsens lidt vredladne tonefald, det er jo noget, der er karakteristisk for det ærede medlem, men som egentlig aldrig ødelægger det gode forhold, man i øvrigt kan have til det ærede medlem. Jeg er dog nødt til at sige til hr. Aksel Larsen, at det er ikke berettiget at rette bebrejdelser imod regeringen og for den sags skyld altså dermed imod mig for, at der ikke systematisk finder en generel kulegravning af punktskatterne sted i folketinget, for det, vi står over for, er jo i virkeligheden at vælge imellem at fremlægge en samlet reform — og det må man gøre sig klart ville i bedste fald tage nogen tid, jeg tør ikke sige, om det kunne blive i 1970-71 eller i 1971-72 — eller tage fat på problemerne, sådan som vi i regeringen har valgt at gøre det, lægge dem frem, efterhånden som

vi har fået dem bearbejdet og belyst på det administrative plan i tolddepartementet. Jeg erkender, at det kunne være ønskeligt med en sådan total gennemgang af det hele, inden man foretog ændringer, men er det alligevel ikke rigtigt, at der er specielle områder, som det er nødvendigt at beskæftige sig med uden at arvente en samlet gennemgang? Hvis vi accepterer dette, må vi altså også acceptere, at der ikke er en tidsmæssig mulighed for samtidig at foretage den helt store gennemgang. Det betyder ikke, at regeringen ikke står ved sit tilsagn om, at denne totale bedømmelse af forbrugsskatteområdet skal foretages i samarbejde med folketinget. Det er vores indstilling, og den vil blive foretaget. Praktisk bliver det altså påvirket af, hvad vi føler det ønskeligt at gøre rent øjeblikkeligt.

Hr. Per Hækkerup sagde, at den tale, jeg havde holdt, skulle han ikke kalde kedelig, han skulle heller ikke kalde den indholdsløs, for det havde man hver gang kaldt en åbningstale, og så gjorde han det på en lidt anden måde. Sådan er nu engang arbejds-vilkårene, det ved det ærede medlem, og det ved jeg. Men når hr. Per Hækkerup siger til mig, at jeg i fjor i åbningstalen dog afslørede en vis optimisme — ja, sagde hr. Per Hækkerup, der kunne endda på visse områder være tale om en slags fanfare, og det var der jo slet ikke nu — så må jeg sige til det ærede medlem: nej, det var der heller ikke i talen foret årsiden, da det ærede medlem bedømte den. Da var der hverken optimisme eller fanfarer. Jeg kan ikke andet end tage dette som et udtryk for, at socialdemokratiet altså skal bruge et år til at se det gode i en tale, og derfor glæder jeg mig til at høre det ærede medlems bedømmelse af denne tale om et år.

Hr. Per Hækkerup var naturligt nok inde på en række økonomiske betragtninger, og dem vil jeg gerne forsøge på at belyse visse sider af, idet så økonomiministeren vil komme ind på andre sider. Men allerførst vil jeg gerne sige, at det er glædeligt for mig og for regeringen, at hr. Per Hækkerup giver os ret i, at det er langtidspøblemerne i dansk økonomi, der skal diskuteres, og at vi nu begge giver udtryk for en villighed til at drøfte disse langtidsløsninger. Det anser jeg for noget positivt, selv om det jo ikke indicerer så forfærdelig meget, det må